

[Starcke.]

Realitet, og kan man egentlig vente at naa til gode sociale Forhold, saa længe dette Problem ikke er løst?

Derimod mente den højtærede Statsminister, at der var et Lægemonopol. Ja, det kan man godt sige, men det er ikke Lægerne, der har skabt det, det er Lovgivningen, og det ligger i Regeringens og Rigsdagens Haand at afskaffe dette Lægemonopol, fordi det er noget, som er oprettet, ikke af Hensyn til Lægerne, men i Patienternes og Samfundets Interesse. Lægestanden som saadan ønsker ingen anden Magt end den, som er i Samfundets og i Patienternes Interesse. Alle kan studere til Læge, og saa vidt jeg ved, er Lægestandens Fagforening den eneste Fagforening, som sætter noget virkeligt ind paa at vaage over Arbejdets Kvalitet. Hvilke andre Fagforeninger gør det? Og man kan ikke sige, at Lægens Indtægt er en Indtægt uden Arbejde; han har ofte 24 Timers Arbejdsdag.

Maa jeg til sidst om dette sige, at havde blot Politikerne og Statsministrene gjort deres Arbejde lige saa godt som den danske Lægestand og Lægevidenskaben, saa baade Landet og Verden anderledes ud.

Vi skylder Venstre Tak for dets store Indsats for det politiske Demokrati i Danmark, men Venstre har aldrig haft en økonomisk Politik, som kunde omsætte disse Ideer til et økonomisk Demokrati. Over for Restriktionerne svigter og vakler Venstre forskrækkeligt. Der har tidligere i denne Samling fra Socialdemokratiets Side været talt voldsomt om, at Venstre igen vilde gribe Madsen-Mygdals Nedskæringskniv, men jeg tør nok sige, at nu har Regeringen i Stedet for grebet Socialdemokratiets Nedskæringskniv, som er rettet mod den jævne, forbrugende Befolkning, ved alle disse voldsomme Indgreb i Vareforsyningen og Forbruget, som Socialdemokratiet har været Talsmand for i de senere Aar.

Se, de gamle Partier har et stort Ansvar paa det økonomiske Omraade. Vi har set, at siden 1901 er Skatterne steget, Gælden er steget, Tolden er steget, Restriktionerne er blevet mangfoldige, Indgrebene fra Statens Side i Erhvervslivet er blevet talrige, Understøttelserne er steget, og Administrationen er vokset til det groteske. Og nu efter Krigen ser man, at der fortsættes ad nøjagtig den samme Vej, og der vises ingen anden Vej frem.

Hamburg er brændt, Bremen ligger i Ruiner, Kiel og Lybæk er knust. Vi derimod har Havne, vi har handelsmæssig Beliggenhed, og Regeringen lader alle vore

Chancer løbe i Rendestenen. Som Følge af Nationalbankdirektør Bramsnæs' og den høje Regerings Bestræbelser flytter den ene Virksomhed efter den anden over Sundet til Sverige, til Malmø, til Helsingborg, til Landskrona, og Danmark vil savne disse Virksomheder. Det er tvivlsomt, om vi vilde savne Nationalbankdirektøren.

Det er vanskeligt i Øjeblikket for Mennesker med store Evner, fremragende Mænd at skabe noget i dette Land. Jeg tror, at i Øjeblikket vilde det være umuligt for en Tietgen eller en H. N. Andersen at udfolde deres Evner. Det danske Folk bestaar væsentligt af jævne Mennesker, men fremragende Mennesker er ogsaa en Slags Mennesker, og hvis man i misforstaaet Demokrati vil prøve at klippe Samfundet saa smaat til, at vi alle sammen aandeligt set bliver en Slags indeklemte Husmænd, saa er det forbi med Storhedslinierne i dansk Erhvervsliv.

Vi vil Frihedens Vej, fordi Friheden lukker op for Aktivitet, for Energi, for Initiativ, for Spontanitet, Inspiration og Genialitet. Det er aandelige Kræfter, som er Realværdier; og tager man ikke Hensyn til dem, fører man ikke Realpolitik.

Der føres fra mange af de politiske Partier Tale om, at man skal søge Sikkerhed, social Sikkerhed. Ja, det er meget godt, men vi kan ikke nøjes med Sikkerhed, vi maa ogsaa have Vovemed. Den store norske Retsstatsmand, Digteren Arne Garborg, sagde engang: „Alt af Aand vil op og frem. Alt af Trold vil trygt sidde.“ Vi maa til at lukke op for Friheden i Danmark.

Nu prøver man at skræmme det danske Folk med Valutapuklen. Den bliver efter vort Skøn ganske overvurderet. For det første er Valutapuklen Udtryk for det, man kunde kalde Retableringsimport. Det er Realiteter, Varer og Produktionsmidler, vi for en stor Del har faaet. For det andet er den Udtryk for, at vi har haft ekstraordinært store Udgifter til Amortisation af Laan i England, som ikke kunde betales under Besættelsen og derfor skulde betales nu. Der indgaar Udgifter til Anskaffelse af Krigsskibe og Krigsmateriel, og der indgaar de Poster, som skyldes Konvertering af Sterling til Dollars som Følge af Indkøb af Kul og Olie i Sydamerika. Og endelig maa man ikke glemme de store Beløb til Forudbetaling i engelske Banker. Alt dette bruger man til at mistænkeliggøre Handelsstanden og den frie Handel. Det er ikke loyalt, og det er ikke rigtigt. Naar det ærede Medlem, Hr. Sønderup i sin Tale i Gaar talte om, at vi i Danmark har fuld Beskæftigelse og lav Arbejdsløshed, saa maa man ikke glemme,